

[Finansministeren.]

geringsmagten. Det er jo det, det drejer sig om.

Da den forrige regering tiltrådte, var der en stigning i underskuddet, det er rigtigt. Der var vanskeligheder i 1967, og man overtog et underskud på 2 milliarder kr. Men da man fratrådte, afleverede man et underskud på 3½ milliard kr. om året. Det var det, der var resultatet af den forrige regerings økonomiske politik. Det var den regering, der proklamerede, at nu skulle vi se en ny politik, nu skulle man have klaret disse valuta-problemer. Blev det klaret? Det gjorde de altså ikke. De blev nærmest forværret til det dobbelte, et underskud på op imod de 4 milliarder kr. Det er den situation, vi står i i dag.

Dertil kommer en meget stærk stigning i den korte udlandsgæld, som virkelig er et stort problem. Det er ikke bare det, at vi har dette underskud på ca. 3 milliarder kr. i øjeblikket på årsbasis, men vi har denne kortfristede gæld til ulandet, som efter de oplysninger, der foreligger for os i hvert fald, i en given situation kan udvikle sig derhen, at det erhvervsliv, som disse tre partier er så bekymrede for, kan komme ud i noget, som i hvert fald vi ikke ønsker at dette erhvervsliv skal komme ud i.

Vi er videre i en situation, hvor der er stagnation i produktionen. Vi er jo ikke i en situation, hvor der er en vældig vækst i den danske produktion. Vi har tabt i andel på vores eksportmarkeder, det er en kendsgerning. Det har Industrirådet selv gjort opmærksom på. Men hvad der måske er endnu værre, er, at vi har tabt i andel på hjemmemarkedet. Jeg er i hvert fald enig i noget af det, der er blevet sagt af alle tre ordførere for venstre, konservative og radikale, nemlig dette med, at man kan ikke holde hjemmemarkedsproduktionen og eksportproduktionen ude fra hinanden som to adskilte dele. Det var netop det, jeg sagde i min fremsættelsestale. Vi ved, at to tredjedele af, hvad dansk industri producerer, skal afsættes på det danske hjemmemarked. Vi er glade for eksporten, og vi skal øge eksporten, men trods alt er det da således, at for industriens produktion og beskæftigelse spiller det danske hjemmemarked en ganske betydelig rolle, når det er to tredjedele af produktionen, der skal afsættes på dette

hjemmemarked. Derfor forstod jeg ikke rigtig den argumentation, man kom med. Det kan være vanskeligt at øge eksporten. Men vi skal da ikke selv gøre noget for, at også vores afsætning på hjemmemarkedet bliver vanskelig, og det er jo det, den tidligere regering har gjort.

Vi befinder os ganske enkelt i en uhyre kritisk situation, og der er grund til ængstelse, det er jeg helt enig med hr. Hans Kjær i. Der er meget stor grund til ængstelse for dansk erhvervsliv, og derfor er det aldeles nødvendigt med et dybtgående indgreb. Som jeg sagde ved fremsættelsen: det er ikke skatteskruen, der skal strammes nu, og vi skal ikke have en yderligere kreditstramning. Derfor er jeg ganske enig i det, hr. Poul Dam gjorde gældende, at der må et indgreb til, der må et dybtgående indgreb til, og det kan ikke være på de to andre områder, det må være på et område, hvor man sætter temmelig direkte ind over for den import, der truer vores handelsbalance og betalingsbalance og dermed også truer vores beskæftigelse og vores produktion.

Jeg er glad for, at hr. Nyboe Andersen indrømmede, at virkningen af dette forslag kunne blive en nedgang i betalingsbalanceunderskuddet. Men hr. Nyboe Andersen mente, at man reparerede på symptomerne i stedet for at tage fat på det egentlige. Det forstod jeg skulle være noget med indkomstpolitik, og det skulle være noget med at holde inflationen nede og prisstigningerne nede osv. Ja, det var jo det, den tidligere regering gjorde. Det var virkelig storslået, den indkomstpolitik, man førte, og vi har jo set vældige resultater i retning af, at vi fik en afdæmpning i omkostningsstigningen og i inflationen i det hele taget. Sandheden er også dér, at vi ikke fik de resultater i den retning, som hr. Nyboe Andersen var inde på. Det er disse resultater, denne regering vil prøve på at opnå.

Jeg kan godt give hr. Poul Dam det tilsagn, at vi i den kommende tid meget nøje vil følge de brancher og virksomheder, som har henvendt sig til folketingsudvalget, og se, hvordan det kommer til at gå.

Det er en langsigtet politik, der lægges op til, det er et sporksifte i den økonomiske politik. Det er nødvendigt med et ret stærkt indgreb, og jeg mener også, at vi med de ændringsforslag, der er stillet, har vist en